

Antti Tuisku, Lahtemassa

Seisot siinä ovellani, matkalaukut kä sissä
mut et ole jä ä mä ssä vaan hyvä stelemä
kyyneleet polttaa sydä messä
sut haluan sä ä stä ä niiltä
sillä oonhan aina ollut sulle vahva
ei kasvot osaa pettä ä
hymyssä si kyyneleitä nä ä n
ei niitä tarvii selittä ä
en vaadi sulta enä ä mitä ä n
Jos en olisi jä ä nyt sateeseen,
jos et olisi juossut mun viereen
ei oltaisi tä ssä
etkä sinä lä htemä ssä
ei oltaisi jä ä ty kii suudelmiin
ei oltaisi rakastettu niin
oltaisi jä ä ty hyvin kai
yksinä isiin unelmiin
Surasaarella kuljettiin
ja oravia ruokittiin
ja teetä juotiin mun pihani omenapuiden alla
yä lä korttia pelattiin
ja fosforitä htiä katseltiin
kun yksi niistä lensi alas, toiveet toivottiin
voi ennustukset pettä ä
pisaroihin kasvot hä viä ä
silti muisto kesä stä mme jä ä
ei multa vois sitä viedä mikä ä n
Jos en olisi jä ä nyt sateeseen,
jos et olisi juossut mun viereen
ei oltaisi tä ssä
etkä sinä lä htemä ssä
ei oltaisi jä ä ty kii suudelmiin
ei oltaisi rakastettu niin
oltaisi jä ä ty hyvin kai
yksinä isiin unelmiin x2